

[Socialministeren]

Hjælpen ydes dels efter faste takster (grundydelsen og børnetillægget), dels med et beløb svarende til de faktiske udgifter (boligtillægget).

Med denne sammensætning af kontanthjælpen må udgifter til pasning af hunde og andre husdyr betragtes som udgifter, der skal afholdes af kontanthjælpsmodtagerens grundydelse.

Der kan efter bestemmelsen i bistandslovens § 46 ydes kontanthjælpsmodtagere og andre, der har været ude for ændringer af deres forhold, hjælp til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter. Det kan ikke udelukkes, at der efter § 46 i enkelte tilfælde vil kunne ydes hjælp til udgifter i forbindelse med husdyr, men bestemmelsen giver ikke mulighed for at udbetale en løbende hjælp med et dagligt beløb.

Spm. nr. S 678

Til *skatteministeren* (21/3 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke alvorlige konkurrencemæssige forvridninger har begrænsningen i fradragsretten for repræsentationsudgifter bevirket i forholdet mellem restaurationer og »private« kantiner?»

Begrundelse

Et af skattereformens punkter betød en helt urimelig konkurrence over for restaurationsbranchen, der så fortræffeligt hidtil havde betjent de gæster, der nu blev tvunget til at søge andre steder at indtage deres forretningsmiddage og frokoster m.v. »Private« ukontrollable kantiner er vokset frem til skade for en traditionsrig branche og for beskæftigelsen inden for samme.

Svar (28/3 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fradragsretten for repræsentationsudgifter blev begrænset ved lov nr. 534 af 13. december 1985. Begrænsningen i fradragsretten gælder både for repræsentationsudgifter, der er afholdt i form af udgifter ved restaurationsbesøg, og udgifter, der som led i repræsentation er afholdt ved bespisning m.v. af forretningsforbindelser i virksomhedens egen kantine.

Med henblik på en ligestilling er der i Skatteministeriets cirkulære af 21. januar 1986 givet udførlige regler for den skattemæssige behand-

ling af repræsentativ anvendelse af personalekantiner m.v.

Heller ikke før skattereformen var der nogen forskel i den skattemæssige behandling af repræsentationsudgifter afholdt ved restaurationsbesøg eller ved bespisning i virksomhedens egen kantine. I begge tilfælde gjaldt der før den 1. januar 1986 fuld fradragsret ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst.

Skattelovgivningen har således såvel før som efter skattereformen været neutral med hensyn til den skattemæssige behandling af repræsentationsudgifter afholdt enten ved restaurationsbesøg eller ved bespisning i virksomhedens kantine.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmålene nr. S 679 og S 680.

Spm. nr. S 679

Til *skatteministeren* (21/3 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad har den begrænsede fradragsret for repræsentationsudgifter reelt givet statskassen i ekstraintdægt siden 1986?»

Begrundelse

Ved indgåelse af skattereformforliget i 1985 gik regeringen til angreb på restaurationsbranchen via en reduktion af fradragsretten til repræsentationsudgifter for restaurationsgæster. Siden denne begrænsning er det gået mærkbart tilbage for restaurationsbranchen, hvilket naturligt vil give anledning til det stillede spørgsmål. Ved skattereformforligets indgåelse skulle denne begrænsning skaffe staten 1,5 mia. kroner ekstra om året.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 680).

Spm. nr. S 680

Til *skatteministeren* (21/3 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor stor en omsætningsnedgang skønnes det at restauratørerne har haft, siden Folketinget vedtog loven om begrænsning i skattefradragsretten for repræsentationsudgifter?»